

บทที่ ๓
วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ในการวิจัยเรื่อง "ความต้องการของเยาวชนที่มีต่อรายการโทรทัศน์ เพื่อการศึกษานอกโรงเรียนภาคกลางวัน" ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินงานออกเป็นขั้นตอน ดังนี้คือ

๑. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา ทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการชมรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษาด้วยตนเอง
๒. ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดรายการของสถานีโทรทัศน์เกี่ยวกับนโยบายในด้านรายการการศึกษา และการขยายเวลาออกอากาศในภาคกลางวัน
๓. ทำการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ผลิตรายการของหน่วยงานที่ผลิตรายการโทรทัศน์เพื่อการศึกษา เกี่ยวกับนโยบายในด้านการผลิตรายการประเภทการศึกษา และความคิดเห็นในการออกอากาศภาคกลางวัน
๔. สร้างแบบสอบถาม การสร้างแบบสอบถามมีวิธีการ ดังนี้

๑. อาศัยแนวความคิดจากการชมโทรทัศน์ การอ่านและค้นคว้าจากวิทยานิพนธ์ เอกสาร วารสาร และหนังสือที่เกี่ยวข้อง เพื่อจะได้สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ตั้งไว้
๒. สร้างแบบสอบถามสำหรับเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วยคำถาม แบ่งเป็น ๒ ตอน

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเท็จจริง และความต้องการของเยาวชน

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็น และความสนใจของเยาวชน

๓. นำแบบสอบถามไปให้ผู้ควบคุมการวิจัย ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่อง แล้วนำแบบสอบถามนั้นไปทำ Pre - test กับนักเรียน จำนวน ๓๐ คน

๔. หลังจากทำ Pre - test แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจแก้ไข เพื่อให้แบบสอบถามสมบูรณ์ยิ่งขึ้น แล้วจึงนำแบบสอบถามไปแจกให้ตัวอย่างประชากรที่เลือกไว้แล้ว

๕. การเลือกตัวอย่างประชากร ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างประชากร โดยเลือกเฉพาะเยาวชนที่มีอายุอยู่ในเกณฑ์การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย คือมีอายุระหว่าง ๑๐ - ๑๘ ปี และพักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) สุ่มตัวอย่างประชากรจากศูนย์เยาวชน ๑๒ เขต และในโรงเรียนที่มีการเรียน ๒ ผลัด เขตละ ๑ โรงเรียน

ศูนย์เยาวชนซึ่งอยู่ในเขตที่เลือกไว้เป็นแหล่งแจกและรวบรวมข้อมูลดังมีรายชื่อศูนย์เยาวชน ดังนี้ คือ

๑. ศูนย์เยาวชนจุมพินี	เขตปทุมวัน
๒. ศูนย์เยาวชนวัดหัวลำโพง	เขตบางรัก
๓. ศูนย์เยาวชนวัดปทุมคงคา	เขตสัมพันธวงศ์
๔. ศูนย์เยาวชนสวนอ้อย	เขตดุสิต
๕. ศูนย์เยาวชนเทเวศน์	เขตพระนคร
๖. ศูนย์เยาวชนวัดโสมนัส	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
๗. ศูนย์เยาวชนวิสุทธิศ	เขตพญาไท
๘. ศูนย์เยาวชนวัดธาตุทอง	เขตพระโขนง
๙. ศูนย์เยาวชนสุวรรณาราม	เขตบางกอกน้อย
๑๐. ศูนย์เยาวชนเวฬุราชิน	เขตธนบุรี
๑๑. ศูนย์เยาวชนวัดคอกไม้	เขตยานนาวา
๑๒. ศูนย์เยาวชนบางเขน	เขตบางเขน

โรงเรียนที่มีการเรียน ๒ ผลัด ซึ่งอยู่ในเขตที่เลือกไว้เป็นแหล่งแจกและรวบรวม
ข้อมูลดังมีรายชื่อ ดังนี้คือ

๑. โรงเรียนมักกะสันพิทยาคม	เขตปทุมวัน
๒. โรงเรียนสตรีมหาพฤฒาราม	เขตบางรัก
๓. โรงเรียนไตรมิตรวิทยาลัย	เขตสัมพันธวงศ์
๔. โรงเรียนวัดราชาธิวาส	เขตดุสิต
๕. โรงเรียนสตรีวิทยา	เขตพระนคร
๖. โรงเรียนเทพศิรินทร์	เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย
๗. โรงเรียนศรีอยุธยา	เขตพญาไท
๘. โรงเรียนปทุมคงคา	เขตพระโขนง
๙. โรงเรียนชินนรวิทย์วิทยาลัย	เขตบางกอกน้อย
๑๐. โรงเรียนศึกษานารี	เขตธนบุรี
๑๑. โรงเรียนนนทรีวิทยา	เขตยานนาวา
๑๒. โรงเรียนสารวิทยา	เขตบางเขน

๖. การแจกและรวบรวมข้อมูล เพื่อให้ได้รับแบบสอบถามคืนมากที่สุด ผู้วิจัย
ได้ดำเนินการแจกและรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนด้วยตนเอง ซึ่งปรากฏว่าได้แบบสอบถาม
คืนเป็นจำนวน ๕๐๐ ชุด จากจำนวนแบบสอบถามที่แจกไป ๕๐๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐

๗. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อได้แบบสอบถามคืนมาแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการ
ตรวจแบบสอบถามเพื่อคัดเลือกเอาฉบับที่ไม่สมบูรณ์ออก ปรากฏว่า จำนวนแบบสอบถามที่นำมา
ใช้ได้มีเพียง ๔๘๖ ชุด และได้ใช้วิธีทางสถิติวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้คือ

ก. คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ ๑ นำมาแจกความถี่ แล้วคิด
เป็นร้อยละ

- ข. คะแนนที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ ๒ นำมาแจกแจงความถี่แล้วคิดเป็นค่าเฉลี่ย โดยการกำหนดน้ำหนัก k ระดับ คือ

มาก = ๓

ปานกลาง = ๒

น้อย = ๑

ไม่เลย = ๐

และหาคะแนนเฉลี่ยโดยใช้สูตร *

$$\bar{X} = \frac{f_1 X_1 + f_2 X_2 + f_3 X_3 + \dots + f_n X_n}{N}$$

\bar{X} = คะแนนเฉลี่ย

N = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

f = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในแต่ละระดับ

X = คะแนนของแต่ละระดับ

- ค. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยที่หาได้ คือ

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักระหว่าง ๒.๖๐ - ๓.๑๐ มีค่าระดับมาก

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักระหว่าง ๑.๖๐ - ๒.๕๔ มีค่าระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยน้ำหนักระหว่าง ๑.๐๐ - ๑.๕๔ มีค่าระดับน้อย

- ง. ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ เสนอในรูปตาราง ในบทที่ ๔

* ประคอง การณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครู (พระนคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, ๒๕๑๕), หน้า ๔๐.